

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง. (2542). **คู่มือปฏิบัติงานและฝึกอบรมชาวเขาประจำปี 2542**. กรุงเทพฯ:

ส่วนประสานราชการ สำนักประสานงานมวลชน กรมการปกครอง.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. (2546). **หลักรัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ขวัญชีวัน บัวแดง. (2549). **กะเหรี่ยงในหลากหลายชีวิตจากขุนเขาสู่เมือง**. เชียงใหม่:
โรงพิมพ์มิ่งเมือง.

ขวัญชีวัน บัวแดง. (2551). **พื้นที่พรมแดนแม่น้ำเมยกับความสัมพันธ์ชาติพันธุ์
กะเหรี่ยง-คนเมือง**. เชียงใหม่: วนิตการพิมพ์.

แคทเธอริน เบลชีย์. (2549). **หลังโครงสร้างนิยมฉบับย่อ(Poststructuralism: A Very
Short Introduction)**. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร.

โครงการพิพิธภัณฑสถานเฝ้า Online. (ม.ป.ป.). **ประวัติความเป็นมา**. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน
2555, จาก <http://www.hilltribe.org/thai/karen/karen-history.php>.

โครงการพิพิธภัณฑสถานเฝ้า Online. (ม.ป.ป.). **การแต่งกาย**. สืบค้นเมื่อ 18 เมษายน 2555,
จาก <http://www.hilltribe.org/thai/karen/karen-dress.php>.

คณาจารย์สำนักพิมพ์เลียงเชียง. (2547). **หนังสือบูรณาการแผนใหม่ นักรรรมชั้นตรี**.
กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.

คณาจารย์สำนักพิมพ์เลียงเชียง. (2547). **หนังสือบูรณาการแผนใหม่ นักรรรมชั้นโท**.
กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.

คณาจารย์สำนักพิมพ์เลียงเชียง. (2547). **หนังสือบูรณาการแผนใหม่ นักรรรมชั้นเอก**.
กรุงเทพฯ: เลียงเชียง.

จารุวรรณ แก้วมะโน. (2551). การเมืองน้ำท่วมปาก: วาทกรรม “ชาวน้ำ” กับการจำกัดตนเอง
ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง. **วารสารสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**,
39(2), 340-356.

จิตรกร ตั้งเกษมสุข. (2525). **พุทธปรัชญากับปรัชญาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เคล็ดไทย.

จุมพล หนิมพานิช. (2549). **การวิจัยเชิงคุณภาพในทางรัฐประศาสนศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**.
กรุงเทพฯ: สำนักแห่งพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุมพล หนิมพานิช. (2552). **รวมบทความวิชาการรัฐศาสตร์: 27 ปีรัฐศาสตร์ มสธ**. กรุงเทพฯ:
พิมพ์อักษร.

จักร์ พันธุ์เพชร. (2550). **รัฐศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: มายด์ พับลิชชิง.

จักร์ พันธุ์เพชร. (ม.ป.ป.). **มิเชล ฟูก็อด: วาทกรรม อำนาจ และความรู้**. สืบค้นเมื่อ

5 มีนาคม 2555, จาก <http://www.ajarnjak.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=67616&Ntype=4>.

จักร์ พันธุ์เพชร. (ม.ป.ป.). **กรอบคิดว่าด้วย “อำนาจ” ตามแนวของมิเชล ฟูก็อด**. สืบค้นเมื่อ

5 มีนาคม 2555, จาก <http://www.ajarnjak.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=67616&Ntype=4>.

จรรยา สุภาพ. (2514). **หลักรัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ฉัตรสุมน วฤตวิญญู. (2553). **หลักการวิจัยทางสังคม (Principle of Social Research)**.

กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2545). **สัญญาวิทยา, โครงสร้างนิยม, หลังโครงสร้างนิยม**

กับการศึกษารัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: วิชาษา.

ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2549). **วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง**

เอกลักษณ์และความเป็นอื่น. กรุงเทพฯ: วิชาษา.

ชัยมงคล สุพรรณอินทร์. (2554). **ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์**. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. (2520). **สังคมกับการปกครอง**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แพร่พิทยา

อินเตอร์เนชั่นแนล.

ติน ปรัชญพฤทธิ. (2535). **ศัพท์รัฐประศาสนศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2550). **เทคนิคการวิเคราะห์นโยบาย**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2546). **ทฤษฎี แนวความคิด ปัญหาสำคัญ และแนวทางการศึกษา**

วิเคราะห์ การเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สหยาบลิ้งและการพิมพ์.

ธีรยุทธ บุญมี. (2551). **มิเชล ฟูก็อด (Michel Foucault)**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิชาษา.

อัมร บัวศรี. (2518). **ชุมชนวิชาการ: รายงานการประชุมทางวิชาการ ครั้งที่หนึ่ง ๑-๕**

สิงหาคม ๒๕๑๐ กรมสามัญศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

นพพร ประชากุล. (2547). **มิเชล ฟูก็อด (Michel Foucault) ร่างกายใต้บังคับการ:**

ปฐมบทแห่งอำนาจในวิธีสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: คบไฟ.

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. (2545). **ชาวเขาในไทย**. กรุงเทพฯ: พิชเนศ พรินตริงเซ็นเตอร์.

บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. (2547). 30 ชาติในเชียงราย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศยาม.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2549). เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

บุญอริ ยี่หะ. (2550). ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพฯ: สามลดา.

บรรพต (จิระโชค) วีรชัย, สุรพล ราชภัณฑารักษ์, สุพันธ์ ทับสุวรรณ. (2546). รัฐศาสตร์ทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประวัติพระครูพัฒนากิจจานุรักษ์ (หลวงปู่ครูบาวงค์). สืบค้นเมื่อวันที่ 21 เมษายน 2555, จาก <http://www.itti-patihan.com>.

ประสิทธิ์ ลิปรีชา. (2548). ม้ง: หลากหลายชีวิตจากขุนเขาสู่เมือง. เชียงใหม่: มิ่งเมือง.

ปิ่นแก้ว เหลืองอร่ามศรี. (2546). อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และความเป็นชายขอบ. กรุงเทพฯ: แปลน พรินต์.

ปรีชา ช้างขวัญยืน. (2538). ปรัชญาอุดมการณ์ทางการเมือง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พลวัฒน์ ประพัฒน์ทอง. (2551). บทบาทและพิธีกรรมการทำนายที่มีผลต่อการดำรงชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ลัวะ (ปลั่ง) ในหมู่บ้านห้วยน้ำขุ่น อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย. เชียงราย: ขอบพิมพ์.

พิมล แสงสว่าง. (2536). นโยบายการรวมพวกรวมชาวเขากับเอกลักษณ์ประจำเผ่า: ศึกษาเชิงวัฒนธรรมทางการเมือง. วิทยานิพนธ์ ร.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

พัชรินทร์ สิริสุนทร. (2552). ชุมชนปฏิบัติการด้านการเรียนรู้ แนวคิด เทคนิค และกระบวนการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: วี. พริน.

เพ็ญสิริ จีระเดชากุล. (2533). ปรัชญาการศึกษา เอกสารการสอนภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

ปิยนุญ สาร. (2530). การศึกษา: ปัญหาที่คนแก้. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

มยุรี อนุมานราชธน. (2547). นโยบายสาธารณะ แนวคิด กระบวนการ และการวิเคราะห์. เชียงใหม่: คเนจนิการพิมพ์.

มยุรี อนุมานราชธน. (2551). นโยบายสาธารณะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ธรรมมล.

มิเชล ฟูโกต์. (ม.ป.ป.). The Order of Discourse. (ศุภชัย เจริญวงศ์, ผู้แปลและเรียบเรียง). สืบค้นเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2555, จาก <http://www.midnight/midnighttext/000982.doc>.

มูฮัมหมัด ยังหะสัน. (2547). **วาทกรรมว่าด้วยการพัฒนาระหว่างรัฐกับประชาชน:**

กรณีศึกษาหมู่บ้านแห่งหนึ่งในจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ร.ม.,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

เยาวนุช เวศร์ภาดา. (2545). **วาทกรรมความรู้ในการฟื้นฟูวัฒนธรรมท้องถิ่น กรณีศึกษา
อุทยานการศึกษา-หมู่บ้านวัฒนธรรมเขาขุนศรี ตำบลบ้านเกาะ อำเภอพรหมคีรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช.** วิทยานิพนธ์ สม.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2549). **หลักรัฐศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2550). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับรัฐประศาสนศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2550). **นโยบายสาธารณะ.** กรุงเทพฯ: บริษัทการพิมพ์.

ราชบัณฑิตยสถาน, 2548. **ศัพท์รัฐศาสตร์ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (แก้ไขเพิ่มเติม)**
(พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.

วารินทร์ ลินสูงสุด. (2546). **การศึกษา: ความหมาย จุดมุ่ง หน้าที่- ปรัชญา** (พิมพ์ครั้งที่ 3).
กรุงเทพฯ: สยามมิตรการพิมพ์.

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, (2554). **วาทกรรม.** สืบค้นเมื่อ 11 มีนาคม 2555, จาก
<http://th.wikipedia.org/wiki>.

วิชัย ตันศิริ. (2549). **อุดมการณ์ทางการศึกษา: ทฤษฎี และภาคปฏิบัติ.** กรุงเทพฯ: สามลดา.

วิไล ตั้งจิตสมคิด. (2539). **การศึกษาไทย.** กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พินดิงเฮาส์.

วิทยากร เชียงกุล. (2545). **อธิบายศัพท์การเมืองการปกครองสมัยใหม่** (พิมพ์ครั้งที่ 2).
กรุงเทพฯ: เดือนตุลา.

วันดี สันติวุฒิมณี. (2545). **กระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ของชาวไทยใหญ่
ชายแดนไทย-พม่า กรณีศึกษา หมู่บ้าน เปียงหลวง อำเภอ เวียงแหง จังหวัด
เชียงใหม่.** วิทยานิพนธ์ สม.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

ศุภชัย ยาวะประภา. (2552). **นโยบายสาธารณะ** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภร ศรีแสน. (2526). **ปรัชญาการศึกษาเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาการพิมพ์
ศรันย์ บุญประเสริฐ, (คำคนอ่าน); ป๊อพอ [นามแฝง], (ผู้เขียน). (2540). **ชีวิตข้า-ปากาเกะญอ.**
ม.ป.ท.: เพาเวอร์พรีน.

ศศิประภา จันทวงศ์. (2552). **วาทกรรมความเป็นพลเมือง ความหมาย และการต่อรอง
ของชนกลุ่มน้อย.** วิทยานิพนธ์ สม.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.

- ส. ศิวรักษ์. (2545). **ปรัชญาการศึกษา**. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.
- สนธิ เตชานันท์. (2548). **พื้นฐานรัฐศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สยาม ดำปรีดา. (2551). **สังคมกับการปกครอง (Society and Government)** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยรายวัน.
- สมบัติ อารังญวงศ์. (2550). **นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ** (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สมพิศ สุขแสน. (2551). **นโยบายสาธารณะและการวางแผน**. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2549). **หลักรัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ: เอ็ม ที เพรส.
- สุรัช หวันแก้ว. (2550). **คนชายขอบ: จากความคิดสู่ความจริง** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้นท์.
- สุวรรณ์ เทมวรรณ. (2548). **อัตลักษณ์และการนำเสนอภาพตัวแทนของการจัดการป่าชุมชน: กรณีศึกษาเปรียบเทียบสองชุมชนต่างชาติพันธุ์**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม., มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- สุรัช ลิกขาบัณฑิต และเสาวณีย์ ลิกขาบัณฑิต. (2535). **ศัพท์เทคโนโลยีทางการศึกษา: Educational Technology Vocabulary**. กรุงเทพฯ: ศูนย์การพิมพ์ดวงกมล.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2551). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ** (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาวค์ จันทวานิช. (2552). **ทฤษฎีสังคมวิทยา** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วี.พริ้น (1991).
- อมรา พงศาพิชญ์. (2541). **วัฒนธรรม ศาสนา และชาติพันธุ์** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรา พงศาพิชญ์. (2549). **ความหลากหลายทางวัฒนธรรม (กระบวนการค้นและบทบาทในประชาสังคม)** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อภิรมย์ ณ นคร. (2523). **ปฐมนิเทศการศึกษาปัจจุบัน** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย.
- เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2551). **นโยบายสาธารณะและการวางแผน (Public Policy and Planning) [ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1]** (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เอกสารการสอนมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2551). **หลักพื้นฐานรัฐศาสตร์**
(พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

Ziauddin Sarder and Chris Garratt. (2548). **INTRODUCING POSTMODERNISM:**

สู่โลกหลังสมัยใหม่. (วรรณุช จรุงรัตนางค์, ผู้แปล) กรุงเทพฯ: สามลดา. (ต้นฉบับ
ภาษาอังกฤษ พิมพ์ ค.ศ. 2005).

Caldwell, W.K. (1970). **Environment: A Challenge to Modern Society.** New York:
Doubleday and Co.

Dye, T. (1981). **Understanding Public Policy** (4th ed). New Jersey: Prentice-Hall.

Jacop, Charles. (1966). **Policy and Bureaucracy.** Princeton, New York: N.T.D. Van
Nostrand Co.

Lasswell, H. D. and Kaplan. (1970). **Power and Society.** New Haven: Yale University
Press.

Sharkansky, Ira. (Ed.). (1970). "The Political Scientist and Political Analysis" **The Political
Analysis in the Political Science.** Chicago: Markham Publishing Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก นโยบายของรัฐเกี่ยวกับชาวเขา

นโยบายของรัฐเกี่ยวกับชาวเขา

สภาพปัญหา

ชาวเขาที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมีประมาณ 800,000 คน ชีวิตความเป็นอยู่รวมทั้งการประกอบอาชีพของชาวเขบบางส่วนทำให้เกิดปัญหาหลายประการ ดังนี้

1. ปัญหาการปลูกพืชเสพติด

ยังมีชาวเขบบางส่วนที่ยังคงปลูกฝิ่นเป็นอาชีพ โดยยึดถืออาชีพนี้มาเป็นเวลานานตั้งแต่ครั้ง ปู่ ย่า ตา ยาย ชีวิตผูกพันกับฝิ่นมาช้านาน บริเวณป่าเขาทางชายแดนภาคเหนือติดต่อกับประเทศลาวและพม่า เป็นแหล่งปลูกฝิ่นที่สำคัญของประเทศ ฝิ่นที่ผลิตได้เหล่านี้บางส่วนถูกนำไปทำเป็นมอร์ฟีนและเฮโรอีนแล้วลักลอบไปส่งขายในกรุงเทพฯ และตามหัวเมืองใหญ่ๆ บางส่วนก็ส่งออกไปขายยังต่างประเทศ ทำให้คนไทยส่วนใหญ่โดยเฉพาะวัยรุ่นหนุ่มสาวตกเป็นทาสยาเสพติดเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอีกมากมายหลายประการตามมา

รัฐบาลทราบถึงปัญหาความร้ายแรงของปัญหานี้ และพยายามหาทางแก้ไขปัญหาร้อยมา ทั้งการป้องกันและการปราบปราม ในด้านการป้องกันนั้นได้มีการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจชาวเขา เพื่อให้ชาวเขามีชีวิตที่ดีขึ้น และแนะนำในเรื่องสุขภาพอนามัย การเกษตร พร้อมทั้งให้ชาวเขาเลิกปลูกฝิ่นและหันมาปลูกพืชชนิดอื่นทดแทน สำหรับการปราบปรามก็ต้องมีการจับกุมลงโทษผู้ที่ลักลอบค้าฝิ่นอย่างรุนแรง

2. ปัญหาการทำลายป่าไม้และต้นน้ำลำธาร

ชาวเขาส่วนใหญ่มีอาชีพเพาะปลูก ทำไร่แบบเลื่อนลอย ซึ่งเป็นผลทำให้มีการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าเพื่อแสวงหาพื้นที่เพาะปลูกทำกินในพื้นที่ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ในปีหนึ่งๆ เฉลี่ยแล้วมีการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่าถึงเกือบ 8 แสนไร่ หากการบุกรุกทำลายป่ายังคงมีอยู่เช่นนี้ คาดว่าอีกระยะไม่นานประเทศไทยจะต้องประสบกับปัญหาด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง เนื่องจากพื้นที่ป่าไม้ในภาคเหนืออันเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารที่ก่อให้เกิดแม่น้ำสายสำคัญๆ หลายสายได้ลดลงเป็นจำนวนมากเพราะการตัดไม้ทำลายป่า นอกจากนี้การตัดไม้ทำลายป่ายังมีผลกระทบถึงความชุ่มชื้นของพื้นดิน และความเปลี่ยนแปลงของดินฟ้าอากาศด้วย

3. ปัญหาการเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน

การเคลื่อนย้ายที่อยู่ของชาวเขานั้นมีการย้ายถิ่นภายในประเทศ และการอพยพเข้ามาจากนอกประเทศ การอพยพย้ายถิ่นในประเทศ ทำให้มีการบุกรุกตัดไม้ทำลายป่า เพื่อเปิดพื้นที่ทำกินใหม่ๆ และการเคลื่อนย้ายอยู่เสมอ ทำให้การพัฒนาและการให้บริการของรัฐเป็นไปโดยยากลำบาก ส่วนชาวเขาที่อพยพมาจากนอกประเทศก็ยิ่งเพิ่มปัญหาในด้านต่างๆ ให้มีมากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาการเพิ่มประชากร

ชาวเขาให้กำเนิดทารกเฉลี่ยแล้วมากกว่าคนไทยทั่วไปถึง 2 เท่า การที่จำนวนชาวเขาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้มีผลกระทบถึงพื้นที่ดินสำหรับที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำกิน มีการทำลายป่าไม่มากยิ่งขึ้น

5. ปัญหาความยากจน

ชาวเขาส่วนใหญ่ยังมีความยากจน รายได้น้อย พืชผักที่ทำการเพาะปลูกได้ปริมาณ และคุณภาพต่ำเนื่องจากความรู้ด้านการเกษตรที่ถูกต้อง นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องการตลาด พ่อค้าคนกลางเอาเปรียบซื้อพืชผลในราคาถูก เฉลี่ยแล้วชาวเขามีรายมีรายได้ครอบครัวละ 5 พันบาทต่อปีเท่านั้น

6. ปัญหาการศึกษา

ชาวเขาได้รับการศึกษาน้อย ไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการศึกษา จากการที่ชาวเขาได้รับการศึกษาน้อย ทำให้ไม่ค่อยมีการพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ การชี้แจงแนะนำหรือการส่งเสริมการพัฒนาก็เป็นไปโดยยาก

7. ปัญหาสาธารณสุข

ส่วนใหญ่ชาวเขามีปัญหาอนามัยแม่และเด็ก รับประทานอาหารไม่ถูกวิธี ขาดความรู้ด้านการรักษาสุขภาพอนามัย เมื่อเวลาเจ็บป่วยจะใช้ผีรักษาโรค ทำให้อัตราการตายสูง

ภาคผนวก ข การกำหนดสถานะของชาวเขาในประเทศไทยการลงรายการสัญชาติไทยให้กับชาวเขา

การกำหนดสถานะของชาวเขาในประเทศไทย การลงรายการสัญชาติไทยให้กับชาวเขา

ปัญหาชาวเขาในประเทศไทย

ชาวเขาในประเทศไทยในขณะนี้ น่าจะแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ
กลุ่มแรก เป็นกลุ่มที่อยู่มาติดต่อกันมาแต่ก่อนชาติไทยเมื่อ 2,000 ปีมาแล้ว เชื่อว่าคงจะมีอยู่แต่คงมีน้อยมาก

กลุ่มที่สอง เป็นกลุ่มที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยเมื่อ 100 กว่าปีมานี้

กลุ่มที่สาม เป็นกลุ่มชาวเขาที่หลบหนีเข้าเมืองจากการปราบปรามชนกลุ่มน้อยของพม่า หรือจากปัญหาด้านการเมืองในประเทศลาว หรือจีน ซึ่งหลบหนีเข้าเมืองมาประมาณปี 2509 เป็นต้นมา

ในส่วนของการจัดทำทะเบียนราษฎรให้กับชาวเขาและการพิจารณาการลงรายการสัญชาติไทยให้ชาวเขาได้ดำเนินการมาตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ก่อนช่วงปี 2499 นั้นในอดีตชาวเขาเป็นชนกลุ่มน้อยที่ทางราชการมิได้ให้ความสนใจที่ปกครองดูแลปล่อยให้ชาวเขาเป็นบุคคลนอกกฎหมายโดยไม่ยอมรับว่าชาวเขาเป็นบุคคลสัญชาติไทยแต่ประการใด

2. ในปี 2499 มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2499 ทางราชการก็มิได้ทำการสำรวจหรือจัดทำทะเบียนบ้านให้แก่ชาวเขาอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ เนื่องจากสภาพคมนาคมหรือท้องถิ่นทางไกลทุรกันดาร ดังนั้นชาวเขาส่วนใหญ่จึงยังคงเป็นคนไม่มีสัญชาติไทยไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน เป็นเหตุให้ชาวเขาได้รับความเดือดร้อนยุ่งยาก ไม่มีสิทธิเช่นคนไทย และขณะนั้นฝ่ายตรงข้าม คือ พคท. ถือเป็นสาเหตุในการชักจูงให้จับอาวุธต่อสู้กับรัฐบาลไทยและปลุกปั่น

3. ปี พ.ศ. 2511 เพื่อแก้ไขปัญหานี้ และเพื่อสนับสนุนความรู้สึกเป็นคนไทยที่มีความจงรักภักดีต่อแผ่นดินไทย รัฐบาลไทย กอ.ปค. (กอ. รমন. ในปัจจุบัน) และกระทรวงมหาดไทย จึงได้พยายามเร่งรัดจะให้มีการจัดทำทะเบียนราษฎรชาวเขา

4. ปี พ.ศ. 2512-2513 เพื่อดำเนินตามนโยบายดังกล่าว ในปี 2512-2513 กรมการปกครองได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสำรวจตรวจสอบทะเบียนราษฎรชาวเขา และแจกเหรียญให้แก่ชาวเขา

รวม 16 จังหวัด มีชาวเขาทั้งสิ้น 119,591 คน การจัดทำทะเบียนราษฎรครั้งนี้ได้นำพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎรปี 2499 มาใช้โดยอนุโลม เว้นแต่รายการสัญชาติ ยังไม่ได้ลงว่าเป็นสัญชาติใด แต่ให้ลงเผ่าของชาวเขาแทน

5. ปี พ.ศ. 2515 ด้วยเหตุผลความมั่นคงแห่งรัฐ รัฐบาลโดยคณะปฏิวัติได้ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ยกเว้นการได้สัญชาติไทยโดยหลักดินแดนกรณีพิพาทมารดาเข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นเหตุให้กระทบกระเทือนต่อการกำหนดสัญชาติของชาวเขา

6. ปี พ.ศ. 2517 ได้มีประกาศใช้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลงสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวเขา พ.ศ. 2517 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2518 เป็นต้นไป โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2499 (ผนวก 1) สรุปสาระสำคัญของระเบียบฯ มีดังนี้ คือ 1) ได้รับการจัดทำทะเบียนราษฎร (ท.ร.ช) เมื่อปี พ.ศ. 2512- 2513 ไว้แล้ว หรือ 2) อยู่ในความดูแลของหน่วยราชการ เช่น กรมประชาสงเคราะห์ ตำรวจตระเวนชายแดน หรือ กอ.รมน. หรือ กองทัพบก 3) เกิดในประเทศไทยและบรรลุนิติภาวะแล้ว 4) ถ้าเป็นผู้เยาว์มีบิดามารดาเป็นคนสัญชาติไทยให้ได้สัญชาติไทยตามบิดาหรือมารดา

หมายเหตุ

1. ในปี พ.ศ. 2517 กรมการปกครองในฐานะอนุกรรมการชาวเขา สาขากการปกครอง มีความเห็นว่าชาวเขาเป็นพวกที่มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยมานาน ตามหลักกฎหมายย่อมได้สัญชาติไทยอยู่แล้วเพียงแต่ยังไม่มีหน่วยงานราชการ เข้าไปปกครองดูแลถึงชาวเขาจึงยังไม่มีทะเบียนบ้านและสัญชาติตามกฎหมายการออกกระเบียนเกี่ยวกับสัญชาติของชาวเขา จึงใช้คำว่า “ลงรายการสัญชาติ” แทนคำว่า “ให้สัญชาติ”

2. ในปี พ.ศ. 2517 มีปัญหาการทำทะเบียนราษฎร คือ ได้มีชาวเขาอพยพมาจากนอกประเทศบุกรุกเข้ามาตั้งชุมชน หรือเข้ามาปลอมปนกับชาวเขา (ไทย) เป็นจำนวนมาก เจ้าหน้าที่ต้องเพิ่มความระมัดระวังในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างมาก

7. ปี พ.ศ. 2534 มีการประกาศใช้ พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 โดยได้ยกเลิก พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2499 เป็นผลให้ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวเขา พ.ศ. 2517 ได้ถูกยกเลิกไปด้วย

8. ปี พ.ศ. 2535 สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง โดยผู้อำนวยการทะเบียนกลางอาศัยอำนาจตามมาตรา 8 (1) วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ได้ออกกระเบียนสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา

พ.ศ. 2535 (ผนวก 2) ใช้บังคับในการลงรายการสัญชาติไทยให้กับชาวเขาต่อจากระเบียบฉบับแรกที่ยกเลิกไปเมื่อ 22 มีนาคม พ.ศ. 2535

9. ปี พ.ศ. 2539 สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง โดยผู้อำนวยการทะเบียนกลางอาศัยอำนาจตามมาตรา 8 (1) วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. การทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ได้ออกระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 (ผนวก 3) สรุปสาระสำคัญของระเบียบฯ ที่แก้ไขใหม่โดยเน้นเฉพาะชาวเขาดั้งเดิมเท่านั้นเนื่องจากมีชาวเขาจากประเทศพม่า ลาว จีน หลบหนีเข้ามาในประเทศไทยแล้วมาเกิดบุตรหลานในประเทศไทยเป็นจำนวนมากมาขอลงรายการสัญชาติไทย ซึ่งชาวเขาดังกล่าว นอกจากไม่มีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในระเบียบฯ แล้ว ยังขัดกับ พ.ร.บ. สัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 ด้วย และได้กำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมที่สำคัญ คือ ต้องพูดภาษาไทยได้ เพราะระยะเวลาที่ยาวนานพอที่ชาวเขาจะได้รับการพัฒนาในทุก ๆ ด้านแล้ว และจะต้องยอมรับในความเป็นอยู่ในวิถีชีวิตของไทยด้วย เพราะเคยมีปรากฏอยู่เสมอว่าชาวเขาจะได้รับการลงรายการสัญชาติไทยแล้วมีบัตรประจำตัวประชาชน ถูกตำรวจจับแต่ไม่สามารถพูดภาษาไทย ทำให้ตำรวจเข้าใจว่าชาวเขาเหล่านั้นถือบัตรประจำตัวประชาชนปลอม

การแก้ไขชาวเขาที่ลงสัญชาติไทยไม่ได้

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2538 เห็นชอบในหลักการโครงการพิจารณาให้สถานะคนต่างด้าวแก่ชาวเขาที่อพยพมาในประเทศในประเทศไทย โดยชาวเขาต้องมีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. ต้องเป็นชาวเขา หรือเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนประวัติบุคคลพื้นที่สูง หรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในลักษณะชั่วคราว (ท.ร. 13)
2. มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไทยมาไม่น้อยกว่า 15 ปี หรือมีภูมิลำเนาถาวรในท้องที่อำเภอเดียวกันต่อเนื่องไม่น้อยกว่า 10 ปี นับถึงวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ (โดยผ่านความเห็นชอบของกรมการชาวเขาอำเภอและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน)
3. เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ
4. มีความสนใจในการใช้ภาษาไทย
5. มีความจงรักภักดีต่อประเทศไทยและองค์ประมุขของชาติ
6. มีประวัติเคยให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและทำคุณประโยชน์ให้กับทางราชการและชุมชน

7. ประกอบอาชีพสุจริต มีหลักฐานมั่นคง
8. ไม่เป็นผู้ปลูกพืชเสพติด ติดยาเสพติด หรือเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด
9. ไม่เป็นตัวการส่งเสริมหรือสนับสนุนการตัดไม้ทำลายป่าและทรัพยากรของชาติอื่น ๆ
10. เจื่อนไขตามข้อ 5, 6, 7, 8 และ 9 ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่า 3 คน ได้แก่
 1. บุคคลที่มีสัญชาติไทยที่ทางราชการให้ความเชื่อถือ และ
 2. คณะกรรมการสภาตำบล และ
 3. ข้าราชการตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป (ที่มีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ในเขตตำบลเดียวกับผู้ยื่น

คำร้อง

ภาคผนวก ค ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทย
ในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา พ.ศ. 2535

ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง
ว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน
ให้แก่ชาวไทยภูเขา พ.ศ. 2535

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (1) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ผู้อำนวยการทะเบียนกลางวางระเบียบปฏิบัติว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา พ.ศ. 2535”

ข้อที่ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อที่ 3 ระเบียบนี้นั้นให้ใช้บังคับเฉพาะในเขตพื้นที่จังหวัดต่อไปนี้ คือ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ลำพูน ลำปาง พะเยา ตาก สุโขทัย น่าน กำแพงเพชร แพร่ พิชณุโลก เพชรบูรณ์ เลย อุทัยธานี กาจนบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และจังหวัดที่ผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนดเพิ่มเติมภายหลัง

ข้อที่ 4 ในระเบียบนี้

“ชาวไทยภูเขา” หมายความว่า บุคคลดั้งเดิมซึ่งเป็นชาวเขาที่ตั้งถิ่นฐานอยู่บนพื้นที่สูงซึ่งเป็นป่าเขาในประเทศไทย มีวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เชื้อสาย ภาษา ความเชื่อ ตลอดจนวิถีทางการดำเนินชีวิตแตกต่างไปจากชาวไทยพื้นราบ ได้แก่ แม้ว เย้า มูเซอ ลีซอ อีก้อ กะเหรี่ยง ลัวะ ถิ่น ขมุ และกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีลักษณะเช่นเดียวกับชาวเขาซึ่งผู้อำนวยการทะเบียนกลางกำหนด

“อำเภอ” ให้ความหมายรวมถึงกิ่งอำเภอ

“นายอำเภอ” ให้ความหมายรวมถึง ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

“วัน” หมายความว่า วันตามปฏิทิน

“บิดา” หมายความว่า บิดาตามความเป็นจริง

ข้อที่ 5 ชาวไทยภูเขาที่ได้รับการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยและเพิ่มชื่อเข้าในทะเบียนบ้านจะต้องเป็นบุคคลในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

5.1 อยู่ในความดูแลของหน่วยราชการ เช่น กรมประชาสงเคราะห์ หรือตำรวจตระเวนชายแดน หรือกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน หรือกองทัพบก

5.2 ได้รับการสำรวจตรวจสอบและได้รับการจดทะเบียนราษฎรชาวเขา (แบบ ทร.ชช.1) ไว้แล้วเมื่อระหว่าง พ.ศ. 2512 – 2513

5.3 ได้รับการจัดทำทะเบียนราษฎรตามโครงการจัดทำเลขประจำตัวประชาชนที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2525

5.4 ได้รับการจัดทำทะเบียนราษฎรชาวเขา ตามโครงการที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2527 ระหว่างเดือนมีนาคม-สิงหาคม 2528

5.5 ได้รับการสำรวจข้อมูลประชากรชาวเขา ตามโครงการที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติ เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2527 ระหว่าง พ.ศ. 2528 – 2531

ข้อ 6 บุคคลตามข้อ 5 จะต้องมีความสมบูรณ์และอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

6.1 เกิดในประเทศไทยและบรรพบุรุษหรือได้มีการสมรสแล้วตามประเพณี

6.2 มีถิ่นที่อยู่ถาวรเป็นหลักแหล่ง โดยมีทะเบียนบ้าน (ท.ร.13) หรือเป็นบุคคลที่มีหลักฐานตามข้อ 5 ต่อเนื่องกันมาไม่น้อยกว่า 5 ปี ในเขตอำเภอเดียวกัน ยกเว้นการมีถิ่นที่อยู่ใหม่อย่างถาวร เนื่องจากการสมรสและการ้ายย้ายตามระบบทะเบียนราษฎรถูกต้อง ซึ่งรวมระยะเวลาที่อยู่เดิมกับที่อยู่ใหม่แล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี

6.3 เป็นผู้ทำมาหากินเลี้ยงชีพโดยสุจริต มีอาชีพที่ไม่ขัดหรือเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและประเทศชาติ

6.4 ไม่เป็นผู้ที่ปลูกพืชเสพติดหรือถ้าเคยปลูกพืชเสพติดมาก่อนต้องเลิกปลูกพืชเสพติด

ข้อที่ 7 ชาวไทยภูเขาที่มีความสมบูรณ์ตามข้อ 5 และข้อ 6 ประสงค์ที่จะให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน จะต้องยื่นเรื่องตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13) หากผู้ร้องไม่มีชื่อในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13) ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ตนมีรายการประวัติอยู่ในปัจจุบันก่อน เพื่อนายทะเบียนจะได้เพิ่มชื่อเข้าในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13)

กรณีผู้ร้องมีบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะในขณะร้องขอ ให้ผู้ร้องแจ้งชื่อบุตร พร้อมอายุไว้ในคำร้องด้วย ยกเว้นบุตรได้มีการสมรสตามข้อ 6.1 แล้ว ให้ยื่นเรื่องต่างหาก

ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำร้องและเอกสารหลักฐานต่างๆ แล้วเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อนายอำเภอแห่งท้องที่ภายใน 10 วัน นับแต่วันรับเรื่อง

ข้อที่ 8 เมื่อนายทะเบียนได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อนายอำเภอแห่งท้องที่แล้วให้นายอำเภอสอบข้อเท็จจริงของชาวไทยภูเขานั้น แล้วเสนอเรื่องพร้อมความเห็น ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาต่อไปทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 20 วัน

ข้อที่ 9 ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านแก่ชาวไทยภูเขาที่ร้องขอ ทั้งนี้โดยให้สำนักทะเบียนจังหวัดเป็นผู้รวบรวมรายชื่อเป็นรายครอบครัวลงในบัญชีการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทย (แบบ ทชน.6) ตามที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ พร้อมความเห็นเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด ผลการพิจารณาเป็นประการใดให้แจ้งนายอำเภอทราบเพื่อดำเนินการต่อไป การดำเนินการในขั้นนี้ให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน

กรณีชาวไทยภูเขาซึ่งเป็นบิดาหรือมารดาได้รับอนุมัติให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านได้ให้บุตรของบุคคลดังกล่าวซึ่งแจ้งชื่อไว้ตามข้อ 7 วรรคสอง ได้รับการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านด้วย

เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาวินิจฉัยสั่งการแล้ว ให้สำนักทะเบียนจังหวัดจัดทำสำเนาแบบพิมพ์บัญชี (แบบ ทชน.6) ตามวรรคแรก ส่งให้สำนักทะเบียนกลางภายใน 10 วัน

ข้อที่ 10 กรณีที่ตรวจสอบพบความไม่ถูกต้องสมบูรณ์ของคำร้องขอหรือเอกสารหลักฐานพยานต่างๆ ตามหลักเกณฑ์วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนด ให้นายอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้ผู้ร้องหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องหรือจัดส่งเอกสารเพิ่มเติมให้ครบถ้วน ถ้าเป็นกรณีไม่สามารถดำเนินการให้แก่ผู้ร้องได้ให้ส่งเรื่องคืนสำนักทะเบียนหรืออำเภอแล้วแต่ตามกรณี เพื่อแจ้งให้ผู้ร้องทราบ ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ได้มีการวินิจฉัยสั่งการ

การปฏิบัติตามวรรคแรก มิให้นับรวมระยะเวลาดังกล่าวเป็นระยะเวลาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ข้อ 11 ให้นายอำเภอแจ้งผลการพิจารณาตามข้อ 9 ให้สำนักทะเบียนทราบภายใน 5 วัน

ข้อ 12 เมื่อสำนักทะเบียนได้รับแจ้งผลการพิจารณาแล้ว ให้แจ้งผู้ร้องทราบเป็นรายลักษณะอักษร

12.1 กรณีที่ได้รับอนุมัติ ให้นายทะเบียนจำหน่ายชื่อบุคคลดังกล่าวออกจากทะเบียนบ้าน (ท.ร.13) และดำเนินการลงรายการสัญชาติไทยและเพิ่มชื่อเข้าในทะเบียนบ้าน (ท.ร.14) โดยกำหนดเลขประจำตัวประชาชนเป็นบุคคลประเภท 5 ตามแบบพิมพ์ ท.ร.98 ก พร้อมทั้งหมายเหตุในช่องบันทึกของทะเบียนบ้านว่า “ได้รับอนุมัติตามหนังสือจังหวัด.....เลขที่.....ลงวันที่.....” แล้วลงลายมือชื่อและวันเดือนปีกำกับไว้ หากบุคคลดังกล่าวมีสูติบัตรให้หมายเหตุกรณีได้สัญชาติไทยไว้ด้านหลังสูติบัตรด้วย โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 2 วัน

12.2 กรณีไม่ได้รับอนุมัติ ให้คงสภาพเดิมโดยไม่ต้องดำเนินการเกี่ยวกับการลงรายการสัญชาติแต่อย่างใด

ข้อ 13 ให้สำนักทะเบียนรายการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านตามข้อ 12 โดยส่งแบบพิมพ์ ท.ร.98 ก ตอนที่ 1 พร้อมหมายเหตุที่มุมบนด้านขวาว่า “ชาวไทยภูเขา” ให้สำนักทะเบียนกลางทราบ ภายใน 10 วัน และแจ้งหน่วยราชการที่มีทะเบียนประวัติของชาวไทยภูเขาทราบ เพื่อหมายเหตุการณ์ได้สัญชาติไทยในทะเบียนประวัติด้วย

ข้อ 14 ชาวไทยภูเขาที่เป็นผู้เยาว์ ปรากฏว่าบิดามารดาเสียชีวิตหรือไม่ทราบว่ามีชีวิตอยู่หรือไม่ และไม่ทราบว่าอยู่ที่ใด ประสงค์ที่จะลงรายการสัญชาติไทยและเพิ่มชื่อเข้าในทะเบียนบ้าน ให้ผู้ปกครองหรือผู้อุปการะเลี้ยงดูที่มีสัญชาติไทยยื่นคำร้องแทน โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 7 โดยอนุโลม

ข้อ 15 ให้ผู้อำนวยการทะเบียนกลางเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2535

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

ภาคผนวก ง ระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทย
ในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539

ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง
ว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน
ให้แก่ชาวไทยภูเขา (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2539

ตามที่สำนักทะเบียนกลาง ได้ออกระเบียบว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา พ.ศ. 2535 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา นั้น

เพื่อให้ระเบียบฯ ดังกล่าวมีความสมบูรณ์ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น และมีความชัดเจนว่าไม่ขัดกับกฎหมายระเบียบอื่น รวมทั้งเป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 (1) วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2534 ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง จึงให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความในระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา พ.ศ. 2535 ดังต่อไปนี้

ข้อที่ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539”

ข้อที่ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อที่ 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 6 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 6 บุคคลตามข้อ 5 จะต้องมีความสมบูรณ์และอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

6.1 เกิดในประเทศไทย และมีความสมบูรณ์ไม่ขัดกับการได้สัญชาติไทย ตามพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. 2508 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

6.2 บรรลุนิติภาวะ หรือได้มีการสมรสแล้วตามประเพณี

6.3 มีถิ่นที่อยู่ถาวรในอำเภอ/กิ่งอำเภอ ที่จะยื่นเรื่องขอลงรายการสัญชาติไทย โดยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ท.ร. 13) แล้ว และสามารถแสดงหลักฐานได้ว่าเกิดที่อำเภอ/กิ่งอำเภอใด ถ้าย้ายมาจากอำเภอ/กิ่งอำเภออื่น

6.4 เป็นผู้ทำมาหาเลี้ยงชีพโดยสุจริต มีอาชีพที่ไม่ขัดหรือเป็นภัยต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและประเทศชาติ

6.5 ไม่เป็นผู้ที่ปลูกพืชเสพติด หรือถ้าเคยปลูกพืชเสพติดมาก่อนต้องเลิกปลูกพืชเสพติด

6.6 สามารถพูดและฟังภาษาไทยได้"

ข้อที่ 4 ให้ยกเลิกความในข้อ 7 วรรคหนึ่ง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 7 ชาวไทยภูเขาที่มีคุณสมบัติตามข้อ 5 ข้อใดข้อหนึ่ง และมีคุณสมบัติตามข้อ 6 ทุกประการ ประสงค์ที่จะขอลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน จะต้องยื่นคำร้องตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้ต่อนายทะเบียนอำเภอแห่งท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13) ถ้ายังไม่มีรายชื่อในทะเบียนบ้าน (ท.ร.13) ในดำเนินการตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2535 ข้อ 105 ก่อน"

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 9 วรรคสอง และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 9 วรรคสอง กรณีชาวไทยภูเขาซึ่งเป็นบิดาหรือมารดาได้รับอนุมัติให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านได้ ให้บุตรของบุคคลดังกล่าว ซึ่งแจ้งชื่อไว้ตามข้อ 7 วรรคสอง ได้รับการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านด้วย"

ข้อ 6 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 13 วรรคสอง

"ข้อ 13 วรรคสอง กรณีชาวไทยภูเขาได้รับการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน โดยมีขอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบแบบแผน หรือแจ้งข้อความอันเป็นเท็จหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือมีการรับรองโดยผิดจากความเป็นจริง ให้นายทะเบียนอำเภอดำเนินการเพิกถอนการลงรายการลงสัญชาติไทยโดยจำหน่ายชื่อและรายการบุคคลออกจากทะเบียนบ้าน ตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. 2535 ข้อ 105 ก่อน"

เมื่อได้ดำเนินการเพิกถอนรายการสัญชาติไทยให้กับบุคคลใดแล้ว ให้รายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ทราบด้วย

ข้อ 7 ให้ยกเลิกแบบพิมพ์ ทนช.1, ทนช.2, และ ทนช.3 ฉบับเดิม และให้ใช้แบบพิมพ์ ทนช.1, ทนช.2 และ ทนช.3 ฉบับใหม่ตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 23 ธันวาคม 2539

นาย ชนะศักดิ์ ยุวบูรณ์

ผู้อำนวยการทะเบียนกลาง

ภาคผนวก จ คำร้องขอให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา

ทพช.1

คำร้องขอให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ชาวไทยภูเขา

เขียนที่.....

วัน.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอให้พิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน

เรียน นายอำเภอ/ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่ง

ข้าพเจ้า นาย.....อายุ.....ปี

เป็นชาวไทยภูเขาดั้งเดิม เผ่า.....อยู่บ้าน.....

เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ/กิ่งอำเภอ.....

จังหวัด.....มีภรรยาชื่อ.....

อายุ.....ปี เป็นชาวไทยภูเขาดั้งเดิม เผ่า.....มีความ

ประสงค์ขอให้ทางราชการพิจารณาลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านให้แก่ข้าพเจ้า ภรรยา

และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

1. ชื่อ.....อายุ.....ปี
2. ชื่อ.....อายุ.....ปี
3. ชื่อ.....อายุ.....ปี
4. ชื่อ.....อายุ.....ปี
5. ชื่อ.....อายุ.....ปี
6. ชื่อ.....อายุ.....ปี
7. ชื่อ.....อายุ.....ปี
8. ชื่อ.....อายุ.....ปี

พร้อมคำร้องนี้ ข้าพเจ้าได้ส่งแบบรายการประวัติ หนังสือรับรอง และหลักฐานอื่นๆมา เพื่อโปรดพิจารณาและขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีคุณสมบัติตามระเบียบฯ และ พ.ร.บ. สัญชาติ พ.ศ. 2508 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. สัญชาติ พ.ศ. 2535 ทุกประการ คำให้การและเอกสารที่ยื่นมาพิจารณา นี้รับรองว่าเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ	ผู้รับรอง
(.....)	
ลงชื่อ	ภรรยา
(.....)	

รายการประวัติชาวไทย

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

1. ข้าพเจ้า นาย.....ชื่อ.....

สกุล.....เผ่า.....เกิดวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....อายุ.....เกิดที่ประเทศ.....

หมู่บ้าน.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....ประเทศ.....ปัจจุบันอยู่ที่หมู่บ้าน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....บิดาชื่อ.....

ชื่อสกุล.....เป็นชาวเขาเผ่า.....บิดาเกิดที่ประเทศ.....

มารดาชื่อ.....ชื่อสกุล.....เป็นชาวเขา

เผ่า.....มารดาเกิดที่ประเทศ.....

2. มีภรรยาชื่อนาง.....ชื่อสกุล.....

เป็นชาวเขาเผ่า.....เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

อายุ.....ปี เกิดที่ประเทศ.....หมู่บ้าน.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....ปัจจุบันอยู่ที่หมู่บ้าน.....

หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

บิดาภรรยาชื่อ.....ชื่อสกุล.....เป็นชาวเขาเผ่า.....

เกิดที่ประเทศ.....มารดาภรรยาชื่อ.....

ชื่อสกุล.....เป็นชาวเขาเผ่า.....เกิดที่ประเทศ.....

3. ข้าพเจ้ามีบุตรกับภรรยาคนนี้ จำนวน.....คน เป็นชาย.....คน หญิง.....คน คือ

3.1 ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่..... ☐ ไม่มี

3.2 ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่..... ☐ ไม่มี

3.3

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่.....

☐ ไม่มี

3.4

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่.....

☐ ไม่มี

3.5

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่.....

☐ ไม่มี

3.6

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่.....

☐ ไม่มี

3.7

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่.....

☐ ไม่มี

3.8

ชื่อ.....เกิดเมื่อ.....

อายุ.....ปี สถานที่เกิดจังหวัด.....ประเทศ.....

☐ มีสูติบัตร เลขที่.....

☐ ไม่มี

1. ข้าพเจ้าและภรรยาเป็นชาวไทยภูเขา ตามระเบียบฯ ข้อ 5 คือ

สามี	ภรรยา	
()	()	1) อยู่ในความดูแลของหน่วยราชการ คือ.....ตั้งแต่ พ.ศ.....
()	()	2) ได้รับการสำรวจจัดทำทะเบียนราษฎรชาวเขา (ทร.ชช.1) เมื่อ พ.ศ.2512-พ.ศ.2513 (มีการแจกเหรียญหมายเลขไว้)
()	()	3) ได้รับการทำทะเบียนราษฎร ตามโครงการจัดทำเลขประจำตัว ประชาชนตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2525
()	()	4) ได้รับการทำทะเบียนราษฎรชาวเขา ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2527 ระหว่างเดือน มีนาคม-สิงหาคม 2528

()	()	5) ได้รับการสำรวจข้อมูลประชากรชาวเขา ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2527 ระหว่าง พ.ศ.2528- 2531 (สิงห์ภูเขา)
()	()	6) ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติและบัตรประจำตัวบุคคลบนพื้นที่สูง ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2533 ระหว่าง พ.ศ.2533- 2534

5. มีพี่น้องร่วมบิดามารดา จำนวน.....คน เป็นชาย.....คน
หญิง.....คน
6. ประกอบอาชีพหลัก.....
อาชีพรอง.....ครอบครัวมีรายได้ประมาณ
เดือนละ.....บาท
7. ข้าพเจ้าเคยเรียนหนังสือ จบชั้น..... ☐ ไม่
เคยเรียน
8. ภรรยาเคยเรียนหนังสือ จบชั้น..... ☐ ไม่
เคยเรียน
9. ข้าพเจ้ามีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนี้ (มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ท.ร.13) เป็น
เวลา.....ปี ภรรยามีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอนี้ (มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ท.ร.13) เป็น
เวลา.....ปี
10. ข้าพเจ้า ภรรยาและบุตร สามารถฟังและพูดภาษาไทยพอรู้เรื่อง
ข้าพเจ้าขอรับรองว่า รายการที่กรอกในประวัตินี้ เป็นความจริงทุกประการ ถ้าข้าพเจ้าให้
การเท็จยินดีให้ทางราชการดำเนินคดีตามกฎหมาย

ลงชื่อ.....ผู้ร้อง
(สามี)

ลงชื่อ.....ผู้ร้อง
(ภรรยา)

ลงชื่อ.....ผู้เขียน

ภาคผนวก ช ประวัติวัดพระพุทธบาทห้วยต้ม

ประวัติวัดพระพุทธบาทห้วยต้ม

ในครั้งพุทธกาล สมัยแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธองค์ได้เสด็จไปโปรดเวไนยสัตว์ในที่ต่างๆ ครั้งหนึ่งได้เสด็จมาถึงดงไม้ตาล เสด็จขึ้นประทับบนจอมดอยแห่งหนึ่งมีชื่อเรียกว่าดอยนางฟ้าพระพุทธองค์ได้ประทานพระเกศาธาตุให้พวกละว้าบรรจุในพระเจดีย์บนดอยนั้น จากนั้นก็เสด็จมาที่จอมดอยนางน้อยเมืองเถิน ทรงประทานพระเกศาธาตุ ๙ เส้นให้พวกละว้ามาเฝ้าอยู่ ณ ที่นั้นนำไปบรรจุไว้ในพระเจดีย์บนดอยนางน้อยต่อมาชาวบ้านเรียกว่าดอยจอมแจ้ง (เหตุเพราะพระพุทธองค์ได้เสด็จมาถึงดอนรุ่งแจ้งพอดี) ซึ่งต่อมาชาวบ้านเรียกชื่อ วัดพระธาตุจอมแจ้ง หลังจากนั้นได้เสด็จมายังดอยจอมสร้อย (ในปัจจุบันคือพระธาตุแก่งสร้อย) ทรงประทานพระเกศาให้อีก ๑ เส้น ให้พญาอุทุมมนำไปบรรจุไว้ในถ้ำและสร้างพระเจดีย์ครอบไว้ ต่อมาได้สร้างเป็นวัดเกศสร้อย (หลวงพ่อกุรูปาชัยยะวงศาได้บวชเณรที่วัดแห่งนี้เมื่ออายุ ๑๓ ปี) สามารถศึกษาและทราบประวัติได้จากหนังสือ พระธาตุแก่งสร้อยสมบัติเหนือเขื่อน จากนั้นเสด็จต่อไปยังเกาะเกลือเหนือเขื่อนภูมิพลทรงประทับรอยพระบาทไว้ที่ยอดดอยห้วยน้ำจืด และเรียกที่นั่นว่าพระพุทธบาทห้วยน้ำจืด จากนั้นเสด็จต่อมายังห้วยขุนซึ่งมีพวกละว้าอาศัยอยู่ พวกละว้าเอาไม้หูกวางมาทำพัดถวายพระพุทธองค์ ด้วยอากาศร้อนมากและพวกละว้าก็ได้ขอให้พระพุทธองค์ประทานรอยพระบาทให้ พระพุทธองค์ก็ทรงเมตตาประทับรอยพระบาทไว้ ณ ที่แห่งนั้น พวกละว้าได้นำเม็ดมะกอกซึ่งใช้เคี้ยวกับหมากมาถวาย ที่นั่นจึงเรียกว่าห้วยก่อนานไปเพี้ยนเป็นห้วยก่อ (ซึ่งเป็นบ้านเดิมของหลวงพ่อกุรูปาชัยยะวงศา) เสด็จต่อมายังขุนหาดที่พวกละว้าเอาหน่อ (เม็ด) มะหาดมาถวายพระพุทธองค์ทรงรับมาฉันแล้วเอาเมล็ดให้พวกละว้าไปปลูก (ต้นมะหาดยังคงปลูกสืบต่อมาจนทุกวันนี้ยังมีปลูกอยู่ในบริเวณวัดพระพุทธบาทห้วยต้ม) พวกละว้าก็ได้ขอให้ประทับรอยพระบาทไว้ ณ ที่นั้น พระพุทธองค์ได้ทรงประทานนามให้ว่าพระพุทธบาทขุนห้วยละมด (เป็นบริเวณติดต่อกับห้วยก่อในปัจจุบัน) จากนั้นเสด็จไปยังดอยอุสุภราช และดอยจอมสวรรค์ทรงประทานพระเกศาธาตุไว้ที่ละ ๑ เส้นและให้สร้างพระเจดีย์ครอบไว้ทั้ง ๒ แห่งและได้เดินทางต่อมายังผาหนามแต่ไม่ได้ไปทางตรงเพราะมีชาวหนามมากมาย จึงทรงเลี้ยวไปทางทิศตะวันตก ทางที่พระพุทธองค์เสด็จผ่านจึงมีชื่อเรียกว่านาเลียง ระหว่างทางทรงประทับพักผ่อน ณ ที่นั่นจึงได้ชื่อว่าแม่หว่าง (ชื่อทั้งสองยังคงเรียกมาจนถึงปัจจุบันนี้) จากนั้นก็มาที่ห้วยแม่ละได้แวะพักเหนือยอดขุนนั้นก็มีพญาแก้วกับพญาเมืองเถิน พ่อฤาษีสร้างทุมมาและพรานเนื้ออีก ๔ คน เข้าป่าล่าสัตว์ได้นื้อมาคนละหาบพอมมาถึงที่ทุ่งคัมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงประทับอยู่ พวพรานเนื้อก็วางเนื้อ

ลงแล้วเข้าไปหาพนมมือขึ้นแล้วถามว่า ท่านเป็นอะไรจึงได้นุ่งหม้อผ้าเหลืองแบบนี้ พระพุทธองค์ทรงตอบไปว่าเราเป็นพระพุทธเจ้า พรานทั้ง ๔ ก็ตอบถามว่าดีแล้วและถามว่าได้ฉันอาหารแล้วหรือ พระพุทธองค์ทรงตอบว่ายัง พรานทั้งแปดจึงพร้อมใจกันนำเนื้อมาถวายกันคนละชิ้น แต่พระองค์ทรงไม่รับด้วยทรงไม่ฉันเนื้อสด พรานเห็นดังนั้นจึงนำมากองไว้ ณ ที่ข้างหนึ่ง แล้วพูดกันว่า พระพุทธเจ้าไม่ฉันเนื้อสัตว์จึงพากันไปหุงข้าวต้มกับผักอยู่ริมห้วยแล้วนำมาใส่บาตรถวาย พ่อพญาลวะ (ปู่แก้ว) และพญาเถินก็ได้มาใส่บาตรถวาย เมื่อพระพุทธองค์ทรงรับบาตรและทำภัตตาภิกขแล้ว ได้เมตตาแสดงธรรมโปรดพญาลวะ และพรานเนื้อรวมทั้งพ่อพญาทั้งสองคนต่างมีใจยินดีในพุทธดำรัสที่ทรงตรัสได้ไพเราะยิ่งนักเกิดปิตุศรัทธาชนทั้งหลายจึงพากันกราบทูลขอพระเกศาธาตุไว้เป็นที่สักการบูชาแทนพระองค์ แต่พระพุทธองค์ทรงตรัสว่าที่นี่ไม่มีถ้าไม่อาจให้พระเกศาได้ ชนเหล่านั้นจึงทูลขอรอยพระบาทแทน พระพุทธองค์ก็ว่าไม่มีก้อนหินใหญ่พอรอยพระบาท พวกพรานทั้งแปดจึงอาสาจะไปนำหินใหญ่พอรอยพระบาทมาถวายขออาราณานิมนต์รอยพระบาทก่อน พรานก็ได้พากันไปหาได้หินที่ต้องการแล้วนำกลับมาถวายแด่พระพุทธองค์ แต่หินนั้นมีโคลนเปื้อนไม่สะอาดและบริเวณรอบๆ เป็นป่าเขาไม่มีแหล่งน้ำอยู่เลย พระพุทธเจ้าจึงเอาไม้ปักลง ณ ที่แห่งนั้นทันใดนั้นน้ำก็พุ่งออกมาใสสะอาดได้ใช้ดื่มกินกัน (เป็นบ่อน้ำทิพย์มาจนถึงปัจจุบันนี้ น้ำไม่เคยแห้งเลย อยู่บริเวณด้านข้างกำแพงวัดพระพุทธรูปห้วยต้ม) เมื่อล้างก้อนหินแล้วพ่อพญาทั้งสองกับพรานก็ได้ทูลอาราธนาขอรอยพระบาทประดิษฐานไว้ ณ ที่นั้นเพื่อเป็นที่สักการบูชาแทนพระองค์และผู้คนเหล่านั้นก็ตั้งอยู่ในศีลในธรรม ไม่มีการฆ่าสัตว์ไม่กินเนื้อสัตว์แต่นั้นมา พระพุทธองค์ได้ทรงทำนายไว้ว่าในอนาคตกาล สถานที่แห่งนี้จะมีวัดชื่อว่าพระพุทธรูปห้วยต้ม (ซึ่งปัจจุบันเรียกชื่อสั้นลงว่าพระพุทธรูปห้วยต้ม) และได้กล่าวพุทธโอวาทให้ชนทั้งหลายได้ปฏิบัติรักษารอยพระบาทนี้ไว้ผู้ใดปฏิบัติตามก็เหมือนหนึ่งได้อยู่ใกล้พระองค์ แต่ถ้าไม่ปฏิบัติรักษาไม่อยู่ในศีลในธรรมแล้วก็เหมือนอยู่ไกลและยังทรงทำนายอีกว่า ในระยะครึ่งหนึ่งของพุทธศาสนา (ถึงพุทธกาล) คือ ๒๕๐๐ ปี จะมีพระหน้อย (สามเณร) จากเมืองตีนองค์หนึ่งจะมาสร้างพระพุทธรูปศาสนาที่นี่ให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปและยังมีพระฤาษีชื่อสร้างทุมมา ที่ได้ติดตามพระพุทธเจ้ามาตลอดก็ให้อยู่อยู่ปฏิบัติคุณและรอยพระพุทธรูปนี้ ซึ่งเมื่อฤาษีสร้างทุมมาตายลงก็ได้เกิดเป็นเทพรักษารอยพระบาทแห่งนี้ ส่วนพระยาเถินได้เกิดมาเป็นหลวงพ่อบุชาชัยยะวงศา (คือพระหน้อยเมืองตีนที่มานุรักษ์พัฒนาวัดพระพุทธรูปห้วยต้ม) ได้นำความเจริญรุ่งเรืองมาสู่ชุมชนและอบรมให้ชาวเขา (ชาวกะเหรี่ยงหรือชาวปกาเกอะญอ) ได้พัฒนาตนเองให้มีอาชีพทำกิน ไม่ฆ่าสัตว์ให้อยู่ในศีลในธรรมไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกันทำให้ชุมชนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

มีเรื่องเล่าว่า วันหนึ่งมีชาวบ้านได้เข้าป่าไปเพื่อหาผักผลไม้ ได้พบเห็นรอยเท้าอยู่กลางป่าจึงรีบนำข่าวมาบอกพญาลี้ในครั้งนั้น พญาลี้ได้พากันไปสร้างมณฑปครอบไว้ และได้ดูแลกันต่อมาจนหมดอายุขัย (ตาย) ของตนและทิ้งรอยพระพุทธรูปที่ไว้ มิได้มีผู้ดูแลรักษาจนกาลเวลาผ่านไปแสนนานก็มีชาวบ้านเข้าป่าไปหาพืชผัก ขุดหน่อไม้ ได้บังเอิญไปพบเข้าก็นำความมาบอกครุบา กิตติ ซึ่งท่านเป็นพระภิกษุเดินทางมาจากอินเดียได้มาจำพรรษาอยู่ที่วัดลี้หลวง (หญิงกะเหรี่ยงนั้นชื่อว่า ยะผะแล) ท่านครุบา กิตติทราบเรื่องจึงพร้อมด้วยลูกศิษย์วัดได้ให้ ยะผะแลทางไปดูรอยพระบาทที่กลางป่านั้นว่าจะเป็นรอยพระพุทธรูปจริงหรือไม่และเมื่อไปเห็นจริงก็ได้พากันไปสร้างมณฑปครอบไว้ เพื่อเป็นที่สักการบูชาตราบนานจนหมดอายุขัยของครุบา กิตติ รอยพระพุทธรูปนั้นก็ได้อ่อนหายไปจนกระทั่งมาถึงสมัยที่ครุบามหาอินเป็นครุบาเมืองลี้ ได้มีหญิงชาวบ้านเป็นหญิงกะเหรี่ยงที่เข้าป่าหาผัก ผลไม้ ชื่อ ย่าตา ย่าตาไปเก็บเห็ดที่ขึ้นอยู่บริเวณใกล้กับรอยพระพุทธรูปเห็นเป็นรอยเท้าใหญ่ ดูแปลกจึงนำความไปบอกครุบาอินที่ลี้ พอครุบาอินได้ทราบเรื่องก็รีบเดินทางมาพร้อมด้วยลูกศิษย์และครุบาใจวัดสันโป่ง เมื่อเห็นว่าเป็นรอยพระพุทธรูปจริงดังที่คิดไว้จึงได้นำพาญาติโยมลูกศิษย์มาทำการแผ้วถางป่าบริเวณรอบข้างเพื่อเป็นที่บูชาสักการะต่อไป หลังจากนั้นมาประมาณ ๔ - ๕ ปีให้หลังก็มีการประชุมกันมีการสร้างมณฑปครอบรอยพระพุทธรูปและมีวัดห้วยต้มอยู่ข้างๆ แล้วจัดให้ช่างชื่อว่าพ่อนาน เต้าอยู่บ้านนาเลียงมาเป็นช่างสร้างมณฑปซึ่งมีความกว้างประมาณ ๗ ศอก มุ่งด้วยกระดานไม้เสี้ยนแล้วสร้างกำแพงอิฐรอบมณฑปทำเจดีย์เล็กๆ กว้าง ๒ ศอก สูง ๓ ศอก สร้างศาลาเพิ่มอีก ๑ หลัง กว้าง ๔ ศอก ยาว ๑๒ ศอก มุ่งด้วยกระดานไม้เสี้ยน ปลูกต้นลานอีก ๗ ต้น แวดล้อมรอบๆ มณฑป และยังมีต้นจุ่มปาลาว (ดอกลั่นทม) ๘ ต้น ต้นมะม่วง ๔ ต้น ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๘๙ หลวงพ่อครุบาเจ้าชัยยะวงศาพัฒนา ก็ได้มาจำพรรษาและเริ่มการบูรณะ

ภาคผนวก ข แนวคำถามที่ใช้ในการวิจัย (Interview Guide)

แนวคำถามที่ใช้ในการวิจัย (Interview Guide)

เรื่อง ภาคปฏิบัติการของวาทกรรมการศึกษาในพื้นที่โรงเรียนที่มีต่อชาวปากะญอ: กรณีศึกษา
โรงเรียนพระปริยัติธรรมพระชัยวงศาพัฒนา จังหวัด ลำพูน (Discursive Practices of
Education in School for Pakayaw Group: A Case Study Prapariyat
Prachaiyawongsaputtana School at Lamphun Province)

1. วัน เวลา สถานที่ให้สัมภาษณ์

2. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

- 2.1 ชื่อ..... นามสกุล.....
- 2.2 อายุ..... ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....
- 2.3 ผู้ให้สัมภาษณ์มีภูมิลำเนาในปัจจุบันอยู่ใน หมู่บ้านห้วยตัม ต.นาทราย อ. ลี้ จ. ลำพูน ใน
หมู่บ้านเลขที่.....

☐ ผู้ให้สัมภาษณ์มีบิดา มารดา เป็นชาวปากะญอที่มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้าน
ห้วยตัม

☐ บิดา มารดา ผู้ให้สัมภาษณ์มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่หมู่บ้านห้วยตัมมานานกว่า
10 ปี

☐ ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่เคยย้ายภูมิลำเนาออกนอกพื้นที่หมู่บ้านห้วยตัมติดต่อกันนาน
เกิน 6 เดือน

3. แนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1. การศึกษา: มิติการถ่ายทอดนิยามความหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม

1.1 ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้อย่างไร อธิบายในมุมมองของตัวเอง ท่านเองและในมุมมองของสังคมโดยทั่วไป

1.1.1 วัฒนธรรมไทย

1.1.2 วัฒนธรรมของชาวปากะญอ

1.1.3 วัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของชาวปากะญอ

1.1.4 สังคมคนเมือง (คนไทยทั่วไป)

1.1.5 ภาษาไทย

1.1.6 ภาษาปากะญอ

1.2 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับ วัฒนธรรม สังคม ในปัจจุบันนี้

1.3 ในฐานะท่านเป็นชาวปากะญอท่านคิดว่าความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ภาษา เป็นอุปสรรคต่อการอยู่ร่วมในสังคม ที่นอกเหนือจากสังคมกลุ่มในชาวปากะญอด้วยกันเอง

2. การศึกษา: มิตินิยาม ความหมาย

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาภายใต้รูปแบบการศึกษาในระบบของรัฐ ประเด็นต่อไปนี้อย่างไร อธิบายในมุมมองของตัวเองท่านเองและในมุมมองของสังคมโดยทั่วไป

2.1 ความสำคัญของการศึกษา

2.2 การศึกษากับการยอมรับทางสังคม

2.3 การศึกษากับการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2.4 การศึกษากับการลดทอนภาวะภาพความด้อยพัฒนา หรือล้าหลังในสังคมชาวปากะญอ

3. การศึกษา: การนิยามตัวตนเกี่ยวกับการศึกษา

3.1 การศึกษามีความสำคัญต่อตัวท่านอย่างไร

3.2 เมื่อท่านจบการศึกษาจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมพระชัยยะวงศาพัฒนาแล้วจะศึกษาต่ออีกหรือไม่

3.2.1 ถ้าศึกษาต่อจะศึกษาในสาขาวิชาใด เหตุผลเพราะ

3.2.2 ไม่ศึกษาต่อ เหตุผลเพราะ

3.3 ท่านคิดว่าถ้าท่านไม่ได้รับการศึกษาจะผลต่อตัวท่านเองอย่างไร

3.4 ท่านคิดว่าระดับของการศึกษามีผลอย่างไรกับการใช้ชีวิตในสังคมของตัวท่านเอง

3.5 ท่านคิดว่าการศึกษาส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดของท่าน ที่มีต่อตนเองในฐานะเป็นชาวปากะญอย่างไร

ภาคผนวก ก แนวทางการสังเกต (Observation Guide)

แนวทางการสังเกต (Observation Guide)

เรื่อง : ภาควิชาปฏิบัติการของวาทกรรมการศึกษาในพื้นที่โรงเรียนที่มีต่อชาวปากะญอ: กรณีศึกษา
โรงเรียนพระปริยัติธรรมพระหัยยะวงศาพัฒนา จังหวัด ลำพูน (Discursive Practices of
Education in School for Pakayaw Group: A Case Study Prapariyat
Prachaiyawongsaputtana School at Lamphun Province)

.....

1. แนวทางการสังเกต

1.1 การสังเกตแบบมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์ (Complete Participant Observation)

1.1.1 เป็นการสังเกตโดยที่เข้าร่วมกิจกรรมที่เกิดขึ้นพื้นที่กรณีศึกษากับประชากรเป้าหมาย เช่น การเข้าแถวตอนเช้า- ตอนเย็น การจัดอาหาร จัณอาหารตอนเพล เป็นต้น และกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาการลงพื้นที่เก็บข้อมูล โดยพยายามเข้าไปเกี่ยวข้องให้มากที่สุด

1.1.2 การสังเกตที่ใช้ร่วมกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กล่าวคือ ใช้เก็บรายละเอียดในการให้ข้อมูล โดยสังเกตท่าทาง ปฏิกริยาต่างๆ ระหว่างการถ่ายทอดภาษาพูดกับปฏิกริยาท่าทางที่เกิดขึ้น จากการส่งผ่านข้อมูลของผู้ให้สัมภาษณ์แก่ผู้ศึกษา

1.2 การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-participant Observation) เป็นระเบียบวิธีที่นำมาประกอบในการเก็บข้อมูลจากการสังเกตให้มีความชัดเจน และครบถ้วนให้มากที่สุด กล่าวคือเป็นเทคนิควิธีที่ผู้ศึกษานำมาใช้เมื่ออาจจะเข้าไม่ถึงการสังเกตแบบมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์ ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในระหว่างการเก็บข้อมูลภาคสนาม ในบางกิจกรรมที่เป็นข้อจำกัดการเข้าถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมโดยสมบูรณ์

2. ขั้นตอนการสังเกต

- 2.1 สังเกตสิ่งที่เกิดขึ้นตามประเด็นแนวทางการสังเกตที่กำหนดไว้
- 2.2 สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องในบริบทการสังเกตนั้นๆ
- 2.3 จัดบันทึกข้อมูลที่ได้

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ในการวิจัย

รายชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ในการวิจัยมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพระปริยัติธรรมพระชัยยะ
วงศาพัฒนา ต. นาทราย อ. ลี้ จ. ลำพูน

สามเณรกล้าหาญ สมพงษ์อุทัย	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 17 ปี
สามเณร คงคา ชโลธรล้ำเลิศ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี
สามเณร วรเชษฐ์ ธารสุขเกื้อกูล	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี
สามเณร สมพร สกุลเกริกไกร	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี
สามเณร สุระ พิลาสชวนพิศ	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี
สามเณร กรรชิต จิตใจเมตตา	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 17 ปี
สามเณร ดำรงค์ ถาวรบริสุทธิ์	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 17 ปี
สามเณร วุฒิพงศ์ ก่อเกิดตระกูล	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี
สามเณร ศักดิ์สิทธิ์ นาทรายกังวาน	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี
สามเณร สมพงศ์ ธารสุขถวิล	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	อายุ 18 ปี

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล

อรรถพจน์ บัวงาม

วัน เดือน ปี เกิด

23 พฤษภาคม 2524

ที่อยู่ปัจจุบัน

18/1 หมู่ 7 ตำบลไชโย อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549

ศศ.บ. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผลงานตีพิมพ์

อรรถพจน์ บัวงาม. (2555). ภาคปฏิบัติการของวาทกรรมการศึกษาในพื้นที่
โรงเรียนที่มีต่อชาวปากะญอ: กรณีศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม
พระชัยยะวงศาพัฒนา จังหวัดลำพูน. ใน การประชุมวิชาการและ
นำเสนอผลงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา
ครั้งที่ 3. เชียงใหม่: คณะรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

